

ឆ្នាំទី ២ លេខ៨៨ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៨ រាជកិច្ច ទំព័រទី ២០៥៩

**ព្រះរាជក្រមលេខ ១១ ន.ស ៩៨ស្តីពីច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ
សម្រាប់ការគ្រប់គ្រងឆ្នាំ ១៩៩៥**

យើង

**ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តម សីហនុ ច័ន្ទ
រាជហរិវង្ស ឧករកោសុខាភិ វិសុទ្ធិពង្ស
អគ្គមហាបុរសរក្ស**

**និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ
ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី**

បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលប្រកាសឱ្យប្រើនៅថ្ងៃទី
២៨.៩.១៩៩៣ បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ចុះថ្ងៃទី ១.១១.១៩៩៣ គណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានយល់ព្រមផង

ប្រកាសអោយប្រើ

ច្បាប់ដែលអនុម័តដោយរដ្ឋសភានាថ្ងៃទី ៣០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពីច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ
សំរាប់ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥ ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង

ឆ្នាំ ១៩៩៨

កាតព្វកិច្ច ១
ការរៀបចំច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ

ជំពូកទី ១
បទបញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១-

ត្រូវបានអនុញ្ញាតក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ឲ្យប្រមូលចូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋនូវ ពន្ធដារ
វិភាគទានអាករ ផលទុន និងចំណូលនានា រួមទាំងការសម្រេចឲ្យចំណាយមូលនិធិ
បដិភាគ និងធនធានបានមកពីការខ្ចីបុល ដែលបានត្រាងទុកនៅតារាង " ក "
ក្នុងភាគទី២ នៃច្បាប់នេះ ក្នុងចំនួនទឹកប្រាក់សរុប ១.០៥៨.៦០០ លានរៀល
ដែលត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណូលជាប្រចាំ ៥៨១.១០០ លានរៀល
- ចំណូលជាមូលធន ៤៧៧.៥០០ លានរៀល

មាត្រា ២-

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានសម្រាប់ចំណាយក្នុងថវិកាទូទៅ
របស់រដ្ឋសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង ១.០៥៨.៦០០ លានរៀល
និងត្រូវបែងចែកដូចតទៅ ៖

- ចំណាយជាប្រចាំ ៦៥២.៧០០ លានរៀល
- ចំណាយជាមូលធន ៤០៥.៩០០ លានរៀល

មាត្រា ៣-

ហាមប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាលនិងអាណាប័កដើមខ្សែ ក៏ដូចជាអាណាប័កដែល
បានទទួលការប្រគល់សិទ្ធិក្នុងការរកនូវវិធានការទាំងឡាយណា ដែលនាំឲ្យបង្កើនចំ
ណាយ ដែលអាចកាត់ត្រាទៅក្នុងឥណទានថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ ហើយដែលពុំមែន

បានបញ្ចប់ការអនុញ្ញាតនៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុឬការអនុវត្តច្បាប់ក្រឹត្យនិងបទបញ្ជា
មានពីមុនកិច្ចសន្យាចំណាយនោះទេ។ ប្រធានស្ថាប័នរដ្ឋបាលនិងអាណាប័កដើមខ្សែ
ក៏ដូចជាអាណាប័កដែលបានប្រគល់សិទ្ធិត្រូវទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់ខ្លួនចំពោះការ
សម្រេចទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងបទបញ្ញត្តិខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៤-

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានសម្រាប់ចំណាយជាប្រចាំរបស់រដ្ឋនៅ
ឆ្នាំ១៩៩៥ត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹង ៦៥២.៧០០ លានរៀល ។ ឥណទាននេះត្រូវធ្វើ
ការបែងចែកទៅតាមក្រសួងនីមួយៗនិងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ
នឹងទៅតាមប្រភេទដូចមានចែងក្នុងតារាង" ខ" ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥-

ត្រូវបានពន្យារជាបណ្តោះអាសន្ននូវការអនុវត្តន៍ខុសគ្នានៃឥណទានកម្មវិធី
ឥណទានសន្យាចំណាយ និង ឥណទានទូទាត់ សម្រាប់ចំណាយជាមួយធននៃថវិកា
រដ្ឋដូចមានចែងនៅក្នុងតារាង" គ" នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុនិងដែលបានចែងក្នុងមាត្រា
២០ និងមាត្រា ២១ នៃច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុ និងប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ
ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

មាត្រា ៦-

ចំនួនទឹកប្រាក់ជាអតិបរមានៃឥណទានសម្រាប់ចំណាយជាមូលធននៃថវិការដ្ឋ
សម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ត្រូវបានកំណត់ ៨០៥.៩០០ លានរៀល ។

ឥណទានទាំងអស់នេះត្រូវបានបែងចែកទៅតាមក្រសួង និងស្ថាប័នសាធារណៈ
ប្រហាក់ប្រហែលនីមួយៗ និងតាមជំពូកថវិកានីមួយៗ ដូចមានចែងក្នុងតារាង" ឃ"
ក្នុងភាគទី ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧-

ចំនួនក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីរាជការរបស់រដ្ឋបាលស៊ីវិលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ក្រសួង ខេត្ត ក្រុង និងស្ថាប័នសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ត្រូវបានកំណត់
សម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៥ ស្មើនឹង ១៨៣.៨៥៥ កន្លែង

ជំពូកទី ២
បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ៨-

បទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៥.៤០ និង ៤១ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុ ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ត្រូវទុកជាធាតុដើមហើយត្រូវបានជំនួសដោយបទបញ្ញត្តិដូចតទៅ៖

មាត្រា ១៥ ថ្មី- ចំណាយជាមូលធននៃថវិកា សម្រាប់ការអនុវត្តន៍កម្មវិធី ការអនុវត្តន៍គម្រោងវិនិយោគ និងសម្រាប់អនុវត្តន៍ជាមូលធនរបស់រដ្ឋក្នុងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុតាមប្រព័ន្ធសហគ្រាសសាធារណៈឬតាមមធ្យោបាយចូលរួមភាគហ៊ុនព្រមទាំងការទូទាត់បំណុល ។ ចំណាយជាមូលធន បង្កើតចេញជាប្រភេទទី ៥ នៃថវិកា ។ ចំណាយនេះត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ទៅតាមប្រភពហិរញ្ញប្បទាន ជាជំពូកថវិកាដែលមានជាបន្តបន្ទាប់ដូចតទៅ ៖

- វិនិយោគដោយ ហិរញ្ញប្បទានក្នុងប្រទេស
- វិនិយោគដោយ ហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់
- កិច្ចប្រតិបត្តិការ ហិរញ្ញវត្ថុ
- ការទូទាត់ប្រាក់ខ្ចីបុល

វិនិយោគដោយ ហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផ្ទាល់បង្កើតបានជា " ជំនួយគំរោងការ " ក្នុងនោះអ្នកផ្តល់មូលនិធិធ្វើហិរញ្ញប្បទានផ្ទាល់ ខាងវិនិយោគសាធារណៈដោយចំណូលនៃជំនួយទាំងនោះឥតឆ្លងកាត់ តាមរយៈធនាគារឡើយ។

ឥណទានកត់ត្រាក្នុងថវិកាប្រភេទនេះ ពុំអាចប្រើប្រាស់ផ្ទាល់បានដោយអាណាប័កឡើយ។ ឥណទាននេះមានលក្ខណៈប៉ាន់ស្មានហើយ ពុំអាចធ្វើជាកម្មវត្ថុនៃនិយ័តភាពណាមួយទៅជំពូកថវិកាផ្សេងៗ ទៀតបានឡើយ ។ ឥណទាននេះទុកសម្រាប់ឆ្លុះបញ្ចាំងក្នុងគណនីសាធារណៈក្នុងលក្ខណៈនៃនិយ័តភាព វិនិយោគដែលត្រូវអនុវត្តដោយអ្នកផ្តល់ ។

មាត្រា ៤០ ថ្មី- ការផ្ទេរឥណទានពីក្រសួងមួយ ឬពីស្ថាប័នសាធារណៈថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលមួយទៅមួយទៀត ត្រូវបានសម្រេចដោយច្បាប់ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុកែតម្រូវ ។
ប៉ុន្តែការផ្ទេរឥណទានពីក្រសួងមួយ ឬ ពីស្ថាប័នសាធារណៈ ថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលមួយទៅមួយទៀត ដោយភាពចាំបាច់នៃការពង្រឹងរចនាសម្ព័ន្ធ ឬ រដ្ឋបាលរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលអាចប្រព្រឹត្តទៅបានដោយអនុក្រឹត្យ ក្នុងករណីនៃការផ្ទេរឥណទាននេះ មិនកែប្រែមុខចំណាយនិងការបែងចែកឥណទានតាមជំពូកនីមួយៗទេ។

មាត្រា ៤១ -ថ្មី ការបង្វែរឥណទានពីជំពូកមួយ ទៅជំពូកមួយ នៅផ្ទៃក្នុងថវិការបស់ក្រសួងមួយឬ ស្ថាប័នសាធារណៈ ថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលមួយ ឬផ្នែកមួយទៅផ្នែកមួយទៀតនៅក្នុងរង្វង់របស់ក្រសួងមួយ ឬ ស្ថាប័នសាធារណៈថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលណាមួយត្រូវធ្វើឡើង ដោយអនុក្រឹត្យ ក្នុងករណីមិនកែប្រែពីឥណទាន ជាមូលធនសម្រាប់ (វិនិយោគ)ទៅជាឥណទានចំណាយជាប្រចាំ (សម្រាប់ដំណើរការ) ។

ជំពូកទី ៣

បទបញ្ញត្តិទាំងឡាយស្តីពីពន្ធ និងអាករដែលប្រមូលដោយអង្គការពន្ធ

ផ្នែកទី ១

បទបញ្ញត្តិស្តីពីសារពើពន្ធ

I - ពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស

មាត្រា ៩-

ត្រូវបានបង្កើតពន្ធលើប្រាក់បៀវត្ស ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ថវិការដ្ឋ ។

មាត្រា ១០-

ពន្ធលើបៀវត្សគឺជាពន្ធប្រចាំខែ ដែលកំណត់លើប្រាក់ចំណូលសរុប ទោះជាមានឈ្មោះ ហៅថាជាអ្វីក៏ដោយហើយនិង លើអត្ថប្រយោជន៍ជាវត្ថុដែលទទួលបានក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការបំពេញសកម្មភាព បំរើសហគ្រាសសាធារណៈ ឬ ឯកជន ។

មាត្រា ១១-

លើកលែងតែមានបទបញ្ញត្តិដោយឡែកជាទ្វេភាគី ឬពហុភាគី និងជាពិសេសអនុសញ្ញាសារពើពន្ធអន្តរជាតិពន្ធនេះអាចទារបាន ៖

* កាលបើសកម្មភាពបំរើការងារ បានប្រព្រឹត្តនៅ ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទោះជាជនិយោជក ឬអ្នកបាន ទទួលបៀវត្សបានតាំង ឬមិនបានតាំង ទីលំនៅនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាគឺនិង ទោះបីជាទឹកប្រាក់ ដែលបានទទួលនោះមានដើមកំណើតពីទីណាក្តី ដោយរាប់បញ្ចូលក្នុងនេះ ទាំងអ្នកបានទទួល ដែលបំពេញសកម្មភាពក្នុងក្របខ័ណ្ឌ នៃគម្រោងហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសផង ។

* កាលបើសកម្មភាពបំរើការងារ បានប្រព្រឹត្តនៅខាងក្រៅ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាហើយជនិយោជកមានទីលំនៅនៅកម្ពុជា ។ គ្មានករណីណាមួយត្រូវបានឲ្យពន្ធបៀវត្សដែលទទួលបានក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការងារទទួលបានពីអ្នកដទៃឡើយ ។

មាត្រា ១២-

ត្រូវបានលើកលែងពន្ធ ៖

* ប្រាក់សងដោយពិតប្រាកដកន្លះចំណាយខាងវិជ្ជាជីវៈដែលបានចាយដោយអ្នកបំរើការងារតាមសេចក្តីបង្គាប់ និង សម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃជនិយោជកហើយដែលបានបំពេញកិច្ចខ័ណ្ឌ ៣ ដូចតទៅ ៖

១- បានចាយក្នុងផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ និងដាច់ខាតរបស់សហគ្រាស

២- មិនបង្ហាញលក្ខណៈហួសប្រមាណឬស្តុកស្តម្ភហួសហេតុ

៣- បានបង្ហាញជាភស្តុតាងដោយវិក័យបត្ររាយការណ៍ និងបានទូទាត់ស្រេចបាច់ហើយដែលបានធ្វើក្នុងនាម អ្នកបានទទួលប្រាក់សំណងនូវចំណាយពិតប្រាកដ

* ប្រាក់បំណាច់នៃការបញ្ឈប់លែងឲ្យធ្វើការក្នុងកម្រិតដែលបានបញ្ញត្តិទុក
ក្នុងច្បាប់ការងារ

* លាភការបន្ថែមមានលក្ខណៈខាងសង្គមកិច្ច

* ការផ្គត់ផ្គង់ឲ្យដោយឥតយកថ្លៃឬយកថ្លៃទាបជាងថ្លៃដើម នូវឯកសណ្ឋាន
ឬ បរិក្ខារសម្រាប់វិជ្ជាជីវៈពិសេស

* ប្រាក់បំណាច់ម៉ៅការ សម្រាប់ចំណាយបេសកកម្ម និង ការធ្វើដំណើរ ។

ប្រាក់បំណាច់នេះមិនត្រូវត្រួតគ្នាជាមួយប្រាក់សំណងពិតប្រាកដនូវចំណាយ
ដូចបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រានេះ ។

មាត្រា ១៣-

ពន្ធនេះត្រូវជំពាក់ដោយ អ្នកបានទទួលចំណូល ដែលត្រូវជាប់ពន្ធដោយរាប់
បញ្ចូលក្នុងនេះទាំងអាទិកជនបរទេសផង លើកលែងតែមានបញ្ញត្តិ ដោយឡែកផ្ទុយ
ដែលបានកំណត់ក្នុង អនុសញ្ញាអន្តរជាតិ ឬ ច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគទុន ។

បើនិយោជកនៅបរទេសគឺ អ្នកតំណាងសារពើពន្ធ ដែលបានចាត់តាំងនៅ
កម្ពុជាដោយនិយោជកនោះ ជាអ្នកបំពេញភារកិច្ចកាត់ទុកពន្ធលើបៀវត្ស មុននឹងបើក
បៀវត្សឲ្យ អ្នកបម្រើការងារនិងជា អ្នកទទួលបំពេញកិច្ចការបង្វែរប្រាក់ពន្ធជូនរដ្ឋ ។

មាត្រា ១៤-

មូលដ្ឋានសម្រាប់គិតពន្ធប្រចាំខែ រួមមានលាភការ សរុបបូកបន្ថែមអត្ថ
ប្រយោជន៍ ជាវត្ថុវាយតម្លៃតាមតម្លៃពិតប្រាក់និងដកចេញនូវ ៖

- ១- ប្រាក់កាត់ទុកជាភាគកិច្ចដែលប្រតិបត្តិតាមច្បាប់សង្គមកិច្ចដើម្បីបង្កើត
សោធននិវត្តន៍និងការគាំពារសង្គមកិច្ច
- ២- ប្រភេទនៃលាភការ ដែលបានឲ្យចេញតាមមាត្រា ១២ ខាងលើ ។

មាត្រា ១៥-

លាភការសរុបរួមមាន លាភការសុទ្ធសាធបូកបន្ថែមនូវប្រាក់កំរៃធានា ប្រាក់
បំណាច់ ប្រាក់ម៉ោងធ្វើការបន្ថែម និងប្រាក់បំណាច់បន្ទាប់បន្សំផ្សេងៗទៀត គ្រប់
ប្រភេទដូចជា ៖

- ១- ប្រាក់ដែលបានបើកទៅ ឲ្យបរទេសដោយនិយោជក និងដែលផ្តល់ គុណប្រយោជន៍ដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោលឲ្យដល់អ្នកបម្រើការងារ
- ២-ប្រាក់បុរេប្រទាន ប្រាក់ឲ្យខ្ចី ឬប្រាក់រំដោះដែលបានបើកឲ្យដោយនិយោជក ឲ្យដល់អ្នកបម្រើការងារប្រាក់បុរេប្រទាន ប្រាក់ឲ្យខ្ចីឬប្រាក់រំដោះត្រូវបូក បន្ថែមលើលាភការដែលត្រូវជាប់ពន្ធ ក្នុងខែដែលប្រាក់ទាំងនោះបានបើក ។ ត្រូវបានកាត់បន្ថយពីលាភការនៃខែ នូវប្រាក់ដែលអ្នកបម្រើការងារបានបង់ សងទៅវិញ ។

មាត្រា ១៦-

១- ពន្ធត្រូវបានកំណត់ដោយគិតយកលើលាភការប្រចាំខែ ដែលត្រូវជាប់ពន្ធ និងត្រូវគិតជាលេខមូលដោយយកត្រឹមតែខ្ទង់ខាងក្រោមតាមអត្រាកំណើននៃតារាង អត្រាពន្ធប្រចាំខែដូចតទៅ ៖

ភាគប្រែប្រួលប្រចាំខែត្រូវជាប់ពន្ធ	អត្រាពន្ធ
ពី ១ រ ០០ ដល់ ៧៥០.០០០ រ ០០	០%
ពី ៧៥០.០០១ រ ០០ ដល់ ១.០០០.០០០ រ ០០	៥%
ពី ១.០០០.០០១ រ ០០ ដល់ ១០.០០០.០០០ រ ០០	១០%
ពី ១០.០០០.០០១ រ ០០ ដល់ ២០.០០០.០០០ រ ០០	១៥%
លើសពី ២០.០០០.០០០ រ ០០	២០%

ផ្អែកលើការបង្ហាញភស្តុតាងនៃស្ថានភាពគ្រួសារ អ្នកបម្រើការងារជាសហ ព័ទ្ធណាមួយដែលមានកូនជាអនីតិជនស្ថិតក្នុងបន្ទុកនាពេលដែលត្រូវបង់ពន្ធត្រូវបាន ទទួលនូវការបន្ថយមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធចំនួន ៧៥.០០០ រៀល ក្នុងកូនម្នាក់ៗ ។

២-ករណីគ្មានកិច្ចព្រមព្រៀង អន្តរជាតិរវាងរដ្ឋនានាជនជាតិខ្មែរ និងនិវាស ជនបរទេសទាំងឡាយ ដែលបានទទួលនៅក្រៅកម្ពុជានូវប្រាក់បៀវត្ស ដែលបាន បង់ពន្ធតាមបទបញ្ញត្តិ នៃច្បាប់បរទេស ត្រូវបានទទួលនូវ ឥណទានពន្ធ

ម្តេចដែលត្រូវដកចេញពីពន្ធលើបៀវត្សដែលត្រូវបង់នៅកម្ពុជា ក្នុងលក្ខខណ្ឌ
ដែលមាន ការបង្ហាញភស្តុតាងបញ្ជាក់អំពីការបង់នេះនៅបរទេស ។

២១- ដើម្បីគណនាប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់នៅកម្ពុជាមុនពេលដកឥណទានពន្ធ
នេះត្រូវយកបៀវត្សដែលបានទទួលនៅកម្ពុជា និងនៅបរទេសមកគិត ។

២២- ឥណទានពន្ធដែលត្រូវដកចេញ ត្រូវបានកំណត់ដោយយកតារាងអត្រា
ពន្ធប្រចាំខែដូចបានចែងក្នុង វាក្យខ័ណ្ឌទី១មកគិតលើបៀវត្សដែលបាន
ទទួលនៅបរទេស ។

២៣- ផ្ទុយពីគោលការណ៍ទូទៅការគិតគូរ និងការបង់ប្រាក់ពន្ធត្រូវធ្វើ ក្នុង
កំលុងឆ្នាំ បរិច្ឆេទដែលបន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលបៀវត្ស បរទេសត្រូវបានទទួល។

២៤- និយោជកនៅកម្ពុជា និងអ្នកបម្រើការងារត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នា ក្នុង
ការបង់ពន្ធលើបៀវត្សដែលត្រូវបង់នៅកម្ពុជា ។

មាត្រា ១៧-

បៀវត្សដែលមានចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងកាលវេលាក្រោម ឬលើសពីមួយខែ
ត្រូវបែងចែកទៅជាខែដើម្បីអនុវត្តតារាងអត្រាពន្ធប្រចាំខែ ។

មាត្រា ១៨-

ការបើកបៀវត្ស បង្កើតជាហេតុបណ្តាលឲ្យជាប់ពន្ធ ។

មាត្រា ១៩-

ពន្ធត្រូវប្រមូលជាប្រយោជន៍រតនាគារជាតិតាមរបៀបកាត់ទុកជាមុនរៀងរាល់
ខែដោយនិយោជកក្នុងពេលបើកបៀវត្សម្តងៗ ។

មាត្រា ២០-

ការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធដែលទាក់ទងដល់ការបើកប្រាក់ ធ្វើឡើងក្នុងខែណាមួយ
ត្រូវបង់យ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី ១៥ នៃខែបន្ទាប់ ជូនទៅអង្គការពន្ធដារនៅទីកន្លែង
ដែលបំណែងឬគ្រឹះស្ថានចម្បងនៃបុគ្គលដែលបំពេញកិច្ចការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធនេះ ។

មាត្រា ២១-

គ្រប់និយោជកជារូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបើកប្រាក់ ត្រូវជាប់ពន្ធត្រូវ
ទទួលបំពេញកិច្ចការកាត់ទុកប្រាក់ពន្ធមុនពេលបើកបៀវត្ស ។

និយោជកត្រូវកាត់បញ្ជីការប្រចាំខែ ដែលចុះចំនួនទឹកប្រាក់បានបើក
និងបានកាត់ទុកហើយដោយ ត្រូវបញ្ជាក់សម្រាប់អ្នកទទួលប្រាក់ម្នាក់ៗនូវ ៖

- នាម និងគោត្តនាម
- ភេទ
- ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំកំណើត
- លំនៅដ្ឋាន
- ប្រភេទការងារ
- ថ្ងៃចូលធ្វើការ និងបើសិនជាមានថ្ងៃចេញ ឬថ្ងៃផ្អាកសកម្មភាព
- ទឹកប្រាក់ដុលនៃលាភការ
- ទឹកប្រាក់រាយការណ៍នៃលាភការបន្ទាប់បន្សំម៉ោងបន្ថែម ប្រាក់បំណាច់
បុព្វលាភ (ប្រាក់សងម៉ៅការនូវចំណាយ ប្រាក់ឱ្យថែមជាងដើម្បីផ្សេងៗ...)
- ប្រភេទនិងទឹកប្រាក់នៃអត្ថប្រយោជន៍ជាវត្ថុបានវាយតម្លៃតាមតម្លៃពិតប្រាកដ
- លាភការរំលឹក
- ប្រាក់បុរេប្រធាន ប្រាក់ឱ្យខ្ចី និងប្រាក់រំដោះបានទទួល ឬបានសង
- ប្រាក់កាត់ជាភាគពូកិច្ចសម្រាប់សង្គមកិច្ច
- មូលដ្ឋានគិតពន្ធ
- ប្រាក់ពន្ធដែលបានកាត់ទុក
- លក្ខណៈនិងទឹកប្រាក់នៃលាភការ ប្រភេទនីមួយៗដែលបានកាត់ទុកថាមិន
ត្រូវជាប់ពន្ធបញ្ជីការគល់បញ្ជីឯកសារបើកប្រាក់ប្រគល់ឱ្យអ្នកបម្រើការងារ
សក្ខីប័ត្រវាយតម្លៃអត្ថប្រយោជន៍ជាវត្ថុប្រាក់សំណងពិតប្រាកដនូវចំណាយ
និងរាល់ប្រភេទលាភការឱ្យចេញបង្គាន់ដៃបើកប្រាក់ត្រូវរក្សាទុករហូតដល់ផុត
ឆ្នាំទី៣ បន្ទាប់ពីឆ្នាំដែលបានអនុវត្តការកាត់ទុកនូវប្រាក់ពន្ធ ។

មាត្រា ២២-

ក្នុងករណីដែលពុំបានគោរពបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយខាងលើនេះទណ្ឌកម្មដែលត្រូវអនុវត្តគឺជាទណ្ឌកម្ម ដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧.៥៩និង៦០ នៃច្បាប់ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសដោយព្រះរាជក្រមលេខ០២ ន.ស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

មាត្រា ២៣-

នីតិវិធីធម្មតានៃការ កំណត់ឡើងវិញ នូវពន្ធដែលកំណត់មិនបានត្រឹមត្រូវ ក្រោយពីការត្រួតពិនិត្យ ជានីតិវិធីដែលបានចែងក្នុងមាត្រា២៤ នៃច្បាប់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ ។

មាត្រា ២៤-

នីតិវិធីនៃការកំណត់ពន្ធជាឯកតោភាគី របស់រដ្ឋាបាលពន្ធដារ ត្រូវអនុវត្តដូចក្នុងករណីបានចែងក្នុងមាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់ខាងលើនេះ ។

II - ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញ

មាត្រា ២៥-

១- សហគ្រាសជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញតាមរបបពិតប្រាកដ មានកាតព្វកិច្ចត្រូវបង់ប្រចាំខែនូវប្រាក់រំដោះពន្ធ លើប្រាក់ចំណេញស្មើនឹង ២% នៃផលរបរ។ ប្រាក់រំដោះនេះនឹងត្រូវបានផាត់ចេញ ពីចំនួនប្រាក់ពន្ធ ដែលត្រូវបង់នាពេលធ្វើការទូទាត់ប្រាក់ពន្ធជាស្ថាពរ ។

២- ក្នុងករណីដែលប្រាក់ពន្ធ លើប្រាក់ចំណេញប្រចាំឆ្នាំ មានចំនួនតិចជាងប្រាក់រំដោះដែលបានបង់ចំនួនលើសនេះ ត្រូវផាត់ចេញពីចំនួនប្រាក់ រំដោះដែលត្រូវបង់សម្រាប់ការិយបរិច្ឆេទក្រោយ ឬត្រូវសងវិញលើកលែងតែប្រាក់រំដោះ ០.៥% បើផលរបរ ដែលជាពន្ធអប្បបរមាលើប្រាក់ចំណេញ ដែលបានបង់នោះមិនអាចផាត់ចេញពីប្រាក់រំដោះប្រចាំខែ សម្រាប់ការិយបរិច្ឆេទបន្ទាប់ឬសងវិញឡើយ ។

III - ពន្ធលើដីធ្លីមិនបានប្រើប្រាស់

មាត្រា ២៦-

ត្រូវបានបង្កើតពន្ធដីធ្លីលើដីមិនបានប្រើប្រាស់ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ថវិកាជាតិ។

មាត្រា ២៧-

ពន្ធនេះកំណត់លើដីដែលគ្មាន សំណង់និងដីដែលមានសំណង់បោះបង់ស្ថិត ក្នុងទីក្រុងនានានិងក្នុងតំបន់ទាំងឡាយដែលកំណត់ ដោយគណៈកម្មការវាយ តម្លៃដីមិនបានប្រើប្រាស់ ។

មាត្រា ២៨-

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មការមួយហៅថា គណៈកម្មការវាយតម្លៃដីមិនបានប្រើ ប្រាស់ដែលមានសមាសភាពកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

គណៈកម្មការនេះមានភារកិច្ច ៖

- បង្កើតបញ្ជីរាយឈ្មោះទីក្រុង និងតំបន់ដែលមានដីត្រូវជាប់ពន្ធ
- កំណត់ប្រចាំឆ្នាំនូវតម្លៃដីក្នុង ១ ម៉ែត្រក្រឡា
- ផ្តល់មតិចំពោះរឿងវិវាទ

មាត្រា ២៩-

ពន្ធដីធ្លីលើដីមិនបានប្រើប្រាស់ ត្រូវបង់ដោយកម្មសិទ្ធិករ។

មាត្រា ៣០-

មូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធគឺជាថ្លៃដីគិតតាមថ្លៃទីផ្សារតាមទីក្រុងនិងតាមតំបន់នីមួយៗ ដែលវាយតម្លៃទៅតាមតម្លៃគិតក្នុងមួយម៉ែត្រក្រឡា កំណត់ដោយគណៈកម្មការវាយ តម្លៃដីមិនបានប្រើប្រាស់ យ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី ៣០ខែ មិថុនានៃឆ្នាំប្រមូលពន្ធ ។ ក្នុងការគិតពន្ធត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យកាត់ពីមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធចំនួន ១.២០០ម៉ែត្រក្រឡា ក្នុងដីមួយកន្លែង ។

មាត្រា ៣១-

ពន្ធនេះត្រូវកំណត់តាមអត្រា ២% លើមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធដែលបាន ចែង ក្នុងមាត្រា ៣០ ។

មាត្រា ៣២-

កម្មសិទ្ធិករនៃដីធ្លីជាប់ពន្ធមានភារកិច្ច ត្រូវគណនាប្រាក់ពន្ធ តាមគំរូលិខិត ប្រកាសផ្តល់ដោយអង្គការពន្ធ និងត្រូវបង់ពន្ធ នេះយ៉ាងយឺតបំផុតនៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ កញ្ញា នៃឆ្នាំនីមួយៗ ជូនទៅផ្នែកពន្ធនៅកន្លែងដែលដីធ្លីជាប់ពន្ធលើតនៅ ។ ដីជាប់ពន្ធ នីមួយៗ ត្រូវធ្វើលិខិតប្រកាស ១ ច្បាប់ ។

មាត្រា ៣៣-

ការត្រួតពិនិត្យមូលដ្ឋានកំណត់ពន្ធនិងការត្រួតពិនិត្យការបង់ពន្ធ គឺជាសមត្ថ កិច្ចរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៣៤-

ក្នុងករណីដែលពុំបានគោរពបទបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៣ទណ្ឌកម្មដែលអនុវត្តគឺជា ទណ្ឌកម្មដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ៥៧.៥៩ និង៦០ នៃច្បាប់ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ស្តីពីហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០២ ន.ស ចុះថ្ងៃទី ២៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

មាត្រា ៣៥-

នីតិវិធីធម្មតានៃការកំណត់ទ្រើងវិញនូវពន្ធដែលកំណត់មិនបានត្រឹមត្រូវ ដោយការត្រួតពិនិត្យគឺជានីតិវិធីដែលបានចែងក្នុងមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់ដូចមានចែង ក្នុងមាត្រាខាងលើ ។

មាត្រា ៣៦-

នីតិវិធីនៃការកំណត់ពន្ធ ជាឯកតោភាគីរបស់អង្គការពន្ធដារ ត្រូវអនុវត្តធ្វើក្នុង ករណីបានចែងក្នុងមាត្រា ៥៨ នៃច្បាប់ខាងលើនេះ ។

V- អាករលើផលរបរ

មាត្រា ៣៧-

អត្រាអាករលើផលរបរត្រូវកំណត់ ១០% ចំពោះ ៖

- ១- ផលរបរបានមកពីប្រតិបត្តិការជួលធ្វើឡើងក្នុងសណ្ឋាគារ និងសេវាជា
ឧបសម្ព័ន្ធទាំងឡាយដែលទាក់ទងផ្ទាល់ទៅនឹងសណ្ឋាគារ ។
- ២- ផលរបរបានមកពីការជួលបន្ទប់លំនៅបំពាក់ដោយចលនវត្ថុធ្វើឡើងដែល
មានលក្ខណៈជាវិជ្ជាជីវៈ ។
- ៣- ផលរបរសម្រេចបាននៅក្នុងគ្រឹះស្ថាន ម៉ាស៊ីន រង្គសាល និងទីលំហែ
កំសាន្តនានា ។
- ៤- ផលរបរសម្រេចបាននៅក្នុងភោជនីយដ្ឋាននិងភោជនីយដ្ឋាន ។

មាត្រា ៣៨-

ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតអាករស្នាក់នៅ ដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ
៨៨ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩២ ត្រូវទុកជាធិការណ៍ ។

V - ពន្ធប៉ាតង់

មាត្រា ៣៩-

ចំនួនប្រាក់ពន្ធប៉ាតង់ដែលបានកំណត់ទុកក្នុងក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២២ ក្រ.ច
ចុះថ្ងៃទី១៤ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៨៥ ត្រូវបានកែប្រែនិងជំនួសដោយចំនួនប្រាក់ពន្ធដូចមាន
ចែងក្នុងតារាងខាងក្រោម ៖

ថ្នាក់ ប៉ាតង់	ផលរបរច្រើនឆ្នាំ សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្មសហកម្ម	សកម្មភាពសេវាកម្មលើកលែងតែ ផ្នែកហូបចុកនិងសណ្ឋាគារ	ចំនួនប្រាក់ពន្ធប៉ាតង់ច្រើនឆ្នាំ
១	ដល់ ៧.៥០០.០០០ ៖	ដល់ ៣.០០០.០០០ ៖	១៥.០០០ ៖
២	ពី ៧.៥០០.០០១-១២.៥០០.០០០ ៖	ពី ៣.០០០.០០១-៥.០០០.០០០ ៖	២១.០០០ ៖
៣	ពី ១២.៥០០.០០១- ២៥.០០០.០០០ ៖	ពី ៥.០០០.០០១-១០.០០០.០០០ ៖	២៧.០០០ ៖
៤	ពី ២៥.០០០.០០១- ៣០.០០០.០០០ ៖	ពី ១០.០០០.០០១-១២.៥០០.០០០ ៖	៥០.០០០ ៖
៥	ពី ៣០.០០០.០០១- ៣៧.៥០០.០០០ ៖	ពី ១២.៥០០.០០១-១៥.០០០.០០០ ៖	៦០.០០០ ៖
៦	ពី ៣៧.៥០០.០០១- ៥០.០០០.០០០ ៖	ពី ១៥.០០០.០០១-២០.០០០.០០០ ៖	៩០.០០០ ៖
៧	ពី ៥០.០០០.០០១-៦២.៥០០.០០០ ៖	ពី ២០.០០០.០០១-២៥.០០០.០០០ ៖	១៥០.០០០ ៖
៨	ពី ៦២.៥០០.០០១-៧៥.០០០.០០០ ៖	ពី ២៥.០០០.០០១- ៣០.០០០.០០០ ៖	១៨០.០០០ ៖
៩	ពី ៧៥.០០០.០០១-១០០.០០០.០០០ ៖	ពី ៣០.០០០.០០១-៤០.០០០.០០០ ៖	២៥០.០០០ ៖
១០	ពី ១០០.០០០.០០១-១០០០.០០០.០០០ ៖ ជាអតិបរិមាត្របង់បន្ថែម ១ ភាគរាត់	ពី ៤០.០០០.០០១-៤០០.០០០.០០០ ៖ ជាអតិបរិមាត្របង់បន្ថែម ២.៥ ភាគរាត់	

VI - ពន្ធប្រថាប់ត្រា

មាត្រា ៤០-

១- ពន្ធប្រថាប់ត្រា ត្រូវកំណត់តាមអត្រាសមាមាត្រ ៤% ចំពោះការផ្ទេរ កម្មសិទ្ធិអចលនទ្រព្យ ឬការផ្ទេរសិទ្ធិកាន់កាប់ដី ដែលគ្មានសំណង់ក្រោម រូបភាពជា ការលក់ ការដោះដូរ ការទទួលអំណោយ ការដាក់ភាគទុន ក្នុងក្រុមហ៊ុន ។

២- ត្រូវជាប់ពន្ធប្រថាប់ត្រាតាមអត្រាសមាមាត្រ ៤% ចំពោះការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននិងយានជំនិះដូចខាងក្រោម ៖

- រថយន្តដឹកទំនិញចុងធ្នូ រថយន្តដឹកទំនិញចុងស្រាល រថយន្ត ទោចក្រយានយន្ត
- កាណូត សាឡុង កប៉ាល់

៣- លិខិតមានលក្ខណៈគតិយុត្តិដូចខាងក្រោម ត្រូវជាប់ពន្ធ ប្រថាប់ត្រា ៖

- លិខិតស្តីពីការបង្កើតក្រុមហ៊ុន ១០០.០០០រៀល
- លិខិតស្តីពីការរំលាយក្រុមហ៊ុនបញ្ចូលគ្នា ១០០.០០០រៀល
- លិខិតស្តីពីការរំលាយក្រុមហ៊ុន ១០០.០០០រៀល
- កិច្ចសន្យាផ្គត់ផ្គង់សេវាបុស្សការៈទំនិញដល់អង្គការសាធារណៈ ១០០.០០០រៀល

មាត្រា ៤១-

ពន្ធប្រថាប់ត្រាត្រូវបានបង់ ដោយអ្នកទទួលកម្មសិទ្ធិទទួលសិទ្ធិ កាន់កាប់ដី ដែលគ្មានសំណង់ គិតជាសមាមាត្រលើតម្លៃពិតប្រាកដនៃទ្រព្យសម្បត្តិជាថ្លៃផ្ទេរ កម្មសិទ្ធិនិងសិទ្ធិកាន់កាប់។ ប៉ុន្តែដើម្បីឱ្យមានភាពងាយស្រួលរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុអាចកំណត់តម្លៃសម្រាប់រយៈកាលនីមួយៗ ដើម្បីធ្វើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ ការគិតគូរប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់ ។

មាត្រា ៤២-

ប្រតិបត្តិការទាំងឡាយស្តីពីការផ្ទេរកម្មសិទ្ធិផ្ទេរសិទ្ធិកាន់កាប់និងលិខិតមាន

លក្ខណៈគតិយុត្តិដែលជាប់ពន្ធប្រថាប់ត្រា ត្រូវប្រថាប់ត្រាចុងកំលុងពេល ៣ ខែ ចាប់ពីថ្ងៃដែលប្រតិបត្តិការកើតឡើង ។ ហួសរយៈពេលនេះត្រូវពិន័យស្មើនឹងចំនួន ប្រាក់ពន្ធប្រថាប់ត្រាដែលត្រូវបង់ ។

មាត្រា ៤៣-

ហាមភ្នាក់ងារអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រថ្មីសំគាល់កម្មសិទ្ធិឬសិទ្ធិ កាន់កាប់បើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិឬអ្នកកាន់កាប់ថ្មីនោះមិនបានបង់ពន្ធប្រថាប់ត្រា ។

មាត្រា ៤៤-

បែបបទអនុវត្តបញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលចែងអំពីពន្ធប្រថាប់ត្រាត្រូវកំណត់ដោយ ប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៤៥-

ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតពន្ធប្រថាប់ត្រាដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ២១ក្រចុះថ្ងៃទី១៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩១ ត្រូវបានកែប្រែដោយបទបញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃ ផ្នែកនេះ ។

VII - ពន្ធតែមប្រើ

មាត្រា ៤៦-

ពន្ធតែមប្រើ កំណត់លើលិខិតរដ្ឋបាល លិខិតតុលាការលិខិតក្រៅតុលាការនិង លើប័ណ្ណប្រកាស។រាជរដ្ឋាភិបាលកំណត់ដែនអនុវត្ត និងតារាងពន្ធតែមប្រើដោយអនុ ក្រឹត្យ ។ ហាមភ្នាក់ងារអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចទទួល ឬចេញលិខិតត្រូវជាប់ ពន្ធតែមប្រើ ដែលមិនទាន់បានបង់ពន្ធ ។

មាត្រា ៤៧-

ពន្ធតែមប្រើ ត្រូវបង់តាមការបិទសន្លឹកតែមប្រើ ឬតាមការបង់ប្រាក់ផ្ទាល់ដោយ ចេញបង្កាន់ដៃ ។ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ កំណត់បែបបទ និងលក្ខខណ្ឌ អនុវត្តការប្រមូលពន្ធតែមប្រើ ដោយប្រកាស ។

មាត្រា ៨៨-

សន្លឹកតែមប្រើ នីមួយៗមានតម្លៃ ១០០រៀល ២០០រៀល ៥០០រៀល ១០០០ រៀល ២០០០ រៀល ។ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ គឺជាអង្គការមានសមត្ថ កិច្ចតែមួយគត់ក្នុងការធ្វើការបោះពុម្ពសន្លឹកតែមប្រើ ។

មាត្រា ៨៩-

ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតតែមប្រើ សារពើពន្ធ ដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយក្រឹត្យ លេខ២៣ក្រចុះថ្ងៃទី១៥ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩១ត្រូវបានកែប្រែដោយបទបញ្ញត្តិនៃផ្នែកនេះ ។

ផ្នែកទី ២

បទបញ្ញត្តិស្តីពី សកម្មភាពត្រួតពិនិត្យ
ការប្រមូលចំណូល និងបណ្តឹង

I- អត្តសញ្ញាណកម្មសហគ្រាស ដែលជាប់ពន្ធតាមរបបពិតប្រាកដ

មាត្រា ៩០-

សហគ្រាសជាប់ពន្ធតាមរបបពិតប្រាកដ ដែលត្រូវកាន់បញ្ជីគណនេយ្យតាម ប្លង់គណនេយ្យទូទៅនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវចុះបញ្ជីនៅនាយកដ្ឋានពន្ធ ដារនិងត្រូវបានអង្គការនេះផ្តល់លេខអត្តសញ្ញាណកម្មសារពើពន្ធតែមួយគត់ និងមានលក្ខណៈជាអចិន្ត្រៃយ៍ មិនប្រែប្រួលរហូតដល់ពេលសហគ្រាសឈប់ ធ្វើជាសកម្មភាពជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៩១-

លេខអត្តសញ្ញាណកម្មសារពើពន្ធ ដែលនាយកដ្ឋានពន្ធដារ បានផ្តល់ឱ្យនេះ គឺជាលេខសំគាល់តែមួយគត់របស់ សហគ្រាសទោះបីសហគ្រាសមានគ្រឹះស្ថានអាជីវ

កម្មដោយឡែកៗច្រើនក៏ដោយ។ លេខនេះត្រូវប្រើប្រាស់ដោយគ្រប់នាយកដ្ឋាននៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។ នាយកដ្ឋានពន្ធដារ គឺជាអង្គការមានសមត្ថកិច្ចតែមួយគត់ក្នុងការផ្តល់លេខអត្តសញ្ញាណកម្មសារពើពន្ធ និងជាអ្នកបញ្ជូនលេខនេះទៅផ្នែកទាំងឡាយនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៥២-

សហគ្រាសទាំងឡាយដែលបានទទួលលេខអត្តសញ្ញាណកម្ម សារពើពន្ធមានកាតព្វកិច្ចត្រូវចុះ លេខអត្តសញ្ញាណកម្មនេះនៅលើឯកសាររដ្ឋបាលគ្រប់ប្រភេទដូចជាប្រកាសសារពើពន្ធ ប្រតិទិន្នន័យ ព្រមទាំងឯកសារគ្រប់ប្រភេទ ដែលមានលក្ខណៈពាណិជ្ជកម្មដូចជា វិក័យប័ត្រ វិក័យប័ត្រជាទម្រង់ បញ្ជីប៉ាន់តម្លៃពាក្យសុំដេញថ្លៃផ្គត់ផ្គង់សេវា ឬសម្ភារៈទំនិញដល់អង្គការសាធារណៈ ។

មាត្រា ៥៣-

១- សហគ្រាសដែលជាប់ពន្ធតាមរបបពិតប្រាកដ មានភារកិច្ចត្រូវបង្កើត និងប្រើប្រាស់វិក័យប័ត្រ ។

២- រាល់វិក័យប័ត្រដែលពុំមានចុះលេខអត្តសញ្ញាណកម្មសារពើពន្ធរបស់សហគ្រាសដែលជាអ្នកចេញវិក័យប័ត្រមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យយកមកគិតគូរសម្រាប់កំណត់លទ្ធផលសារពើពន្ធរបស់សហគ្រាសដែលជាអ្នកទទួលវិក័យប័ត្រហើយនិងជាអ្នកដែលត្រូវជាប់ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញឡើយ ។

II- សហគ្រាសដែលថ្លាចំណែករដ្ឋបាលបរិច្ឆេទការបរិច្ឆេទការ

មាត្រា ៥៤-

សហគ្រាសជាប់អាគារលើរបបម៉ៅការ ដែលមានផលរបរជាប់ពន្ធក្នុងឆ្នាំ១៩៩៤ តាមបញ្ជីពន្ធរបស់អង្គការពន្ធ មានចំណូលសរុបពី១០.០០០.០០០រៀលមានកាតព្វកិច្ចដូចតទៅ ៖

១- ត្រូវកាត់បញ្ជីចំណូលភ្ជាប់ដោយវិក័យប័ត្រ ដើម្បីកំណត់ផលរបរបស់ខ្លួន។ គ្រប់ទំព័រនៃបញ្ជី ចំណូលត្រូវតែមានចុះលេខ និង ចុះហត្ថលេខាបញ្ជាក់ជាមុនដោយអង្គការពន្ធ ។ បញ្ជីនេះត្រូវកត់ត្រាគ្រប់ប្រតិបត្តិការដែលសម្រេចបានប្រចាំថ្ងៃនីមួយៗ។ ប៉ុន្តែរាល់ប្រតិបត្តិការ ដែលបានទទួលសាច់ប្រាក់ដល់ដៃដែលមានតម្លៃក្រោម ១០០.០០០ រៀល បានមកពីការលក់រាយ ឬផ្គត់ផ្គង់សេវាឲ្យអតិថិជនឯកជនអាចអនុញ្ញាតឲ្យចុះបញ្ជីជាសរុបនៅពេលចុងថ្ងៃនីមួយៗ ។

២- សហគ្រាសដែលមានសកម្មភាពលក់ទំនិញក្នុងសភាពដើម ឬផលិតផលដែលផលិតបានត្រូវកាត់បន្ថែមនូវបញ្ជីកត់ត្រាការទិញ ភ្ជាប់ដោយវិក័យប័ត្រនិងសក្ខីបត្រធានា។

៣- ត្រូវបង្ហាញបញ្ជីនិងសក្ខីបត្រធានាដល់អង្គការពន្ធនូវរាល់ពេលដែលអង្គការនេះស្នើសុំ។ បើមិនបង្ហាញទេនោះ អ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងត្រូវរងការកំណត់ពន្ធជាឯកតោភាគី ។

III - ការប្រមូលប្រាក់ពន្ធដែលមិនបានបង់

មាត្រា ៥៥-

ការប្រមូលពន្ធនិងប្រាក់អាករគឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គការពន្ធដែលទទួលបន្ទុកផងដែរក្នុងការកំណត់មូលដ្ឋានជាប់ពន្ធគណនាប្រាក់ពន្ធ និងត្រួតពិនិត្យពន្ធនិងអាករ ។

មាត្រា ៥៦-

ប្រាក់ពន្ធ និងប្រាក់អាករដែលត្រូវបង់ព្រមទាំងប្រាក់ពិន័យដែលបានអនុវត្តបង្កើតបានជាតារាងស្ថានភាពប្រមូលពន្ធសម្រាប់ផ្តល់ជូនទៅផ្នែកទារបំណុលពន្ធនៃអង្គការពន្ធ ។ ប្រាក់ពន្ធដែលបានគិតគូររួចហើយត្រូវទារភ្លាម ។

មាត្រា ៥៧-

បំណុលសារពើពន្ធដែលត្រូវទារគឺជាកម្មវត្ថុនៃលិខិតជូនដំណឹងទារធ្វើឲ្យអ្នកជំពាក់ប្រាក់ពន្ធដែលអាចជាប្រធានសហគ្រាសឯកត្តជន ឬជាតិបុគ្គលដែលពាក់ព័ន្ធឬជាអ្នកជំពាក់ប្រាក់ពន្ធដទៃទៀតដែលត្រូវបង់ពន្ធឬអាករ ។

មាត្រា ៥៨-

ការមិនបានបង់ប្រាក់ពន្ធប្រាក់អាករ ឬប្រាក់ពិន័យក្នុងកំឡុងពេលមួយខែគិតពីថ្ងៃទទួលលិខិតជូនដំណឹងទារផ្នែកទារបំណុលពន្ធ ត្រូវធ្វើលិខិតរំលឹកមុនការចាប់ផ្តើមនូវវិធានការតឹងទារ ។ លិខិតរំលឹកនេះផ្តល់រយៈពេលចំនួន ១៥ ថ្ងៃគិតពីថ្ងៃដែលបានទទួលលិខិតជូនដំណឹងដើម្បីទុកឲ្យអ្នកជំពាក់ពន្ធទូទាត់បំណុលសារពើពន្ធ ។ ចំនួនប្រាក់ដែលត្រូវបង់ក្នុងឱកាសរំលឹកនេះ ត្រូវបន្ថែមចំនួន ១០% ជាប្រាក់ពិន័យ ។

មាត្រា ៥៩-

ហួសរយៈពេលរំលឹកខាងលើ ផ្នែកទារបំណុលពន្ធ ត្រូវចាប់ផ្តើមអនុវត្តវិធានការតឹងទារ។ ក្នុងករណីអនុវត្តវិធានការខាងលើ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននានា និងអង្គការនគរ បាលមានកាតព្វកិច្ចជួយអង្គការពន្ធដារ ក្នុងពេលអង្គការនេះស្នើសុំ ។

មាត្រា ៦០-

វិធានការតឹងទារបំណុលពន្ធមានពីរកម្រិត ៖

កម្រិតទី ១: ការរឹបអូសចលនវត្ថុ ឬអចលនវត្ថុ បិទជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាស្ថាពរនូវគ្រឹះស្ថានវិជ្ជាជីវៈ ដូចជា ឃ្លាំង ភោជនាគារ កន្លែងផលិត ការិយាល័យ រោងជាង ។

កម្រិតទី ២: ការលក់ចលនវត្ថុ ឬ អចលនវត្ថុ ។ អ្នកជាប់ពន្ធអាចប្តឹងជំទាស់ទៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណី អំពីការអនុវត្តន៍មិនបានត្រឹមត្រូវ នូវវិធានការតឹងទារនៃផ្នែកទារបំណុលពន្ធ ។

មាត្រា ៦១-

វិធានការតឹងទារត្រូវកត់ត្រាឱ្យច្បាប់ក្នុងកំណត់ហេតុដែលធ្វើឡើងដោយផ្នែក
ទារបំណុលពន្ធ ។

មាត្រា ៦២-

ការលក់ចលនវត្ថុ ឬអចលនវត្ថុទាំងឡាយអាចអនុវត្តទៅបាន ជារបបណាមាន
ការអនុញ្ញាតពិសេសពីនាយកដ្ឋានសារពើពន្ធដែលមានសមត្ថកិច្ច តាមសំណើរបស់អ្នក
ទទួលខុសត្រូវក្នុងការទារបំណុលពន្ធ ។

មាត្រា ៦៣-

ការលក់អាចប្រព្រឹត្តទៅបានក្រោមរយៈពេលមួយខែ គិតចាប់ពីពេលបង្កើត
កំណត់ហេតុនៃការអនុវត្តវិធានការតឹងទារកម្រិតទី១។ ការលក់ត្រូវប្រព្រឹត្តតាមបែប
បទដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា ៦៤-

ការដាក់ពាក្យសុំដោះស្រាយវិវាទដោយអ្នកជាប់ពន្ធ ឬគតិយជនក្នុងរយៈពេល
កំណត់ដែលបានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ សំដៅតវ៉ាឬស្នើបន្តរបន្ថយប្រាក់ពន្ធនោះពុំ
មានឥទ្ធិពលផ្អាកការទារពន្ធនិងផ្អាកការអនុវត្តវិធានការតឹងទារនោះឡើយ ។

មាត្រា ៦៥-

អំពើប្រមាថនឹងអំពើហិង្សាទាំងឡាយ ប្រព្រឹត្តចំពោះភ្នាក់ងារដែលកំពុង
អនុវត្តវិធានការតឹងទារ ព្រមទាំងរាល់អំពើប្រឆាំងផ្សេងទៀត គឺជាកម្មវត្ថុនៃការធ្វើ
កំណត់ហេតុ ។ អ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនេះជាកម្មវត្ថុ នៃបណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌដែលស្នើ
ឡើងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

IV -វិធានការផ្សេងៗដែលទាក់ទងដល់ការទារបំណុលពន្ធ

មាត្រា ៦៦-

គតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធអាករនឹងពិន័យនៅពេលដែល
មានសំណើដោយលិខិតជូនដំណឹងរបស់អង្គការពន្ធ មានភារៈត្រូវបង់ជំនួសអ្នក

ជំពាក់ពន្ធ នូវប្រាក់ពន្ធ ប្រាក់អាករ និងប្រាក់ពិន័យដែលអ្នកជំពាក់ពន្ធត្រូវបង់ ដោយប្រើប្រាស់មូលនិធិដែលខ្លួនបានកាន់កាប់នោះ។ នីតិវិធីនៃការជូនដំណឹងចំពោះតតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នា ចំពោះតតិយជនដែល ជាកូនបំណុលរបស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ។

មាត្រា ៦៧-

ចាប់តាំងពីពេលបានទទួលលិខិតជូនដំណឹង តតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធត្រូវប្រើប្រាស់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធដែលខ្លួនបានកាន់កាប់នោះសម្រាប់សងជាដាច់ខាតនូវប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់ ។

មាត្រា ៦៨-

តតិយជន អ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ដែលមិនបានសងប្រាក់ពន្ធតាមសំណើរបស់ផ្នែកទារ បំណុលពន្ធត្រូវទទួលខុសត្រូវ ដោយខ្លួនឯងក្នុងការយកទ្រព្យសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួនមកបង់ពន្ធ អាករនិងពិន័យដូចគ្នានឹង អ្នកជំពាក់ប្រាក់ពន្ធខាងដើមដែរ ។

មាត្រា ៦៩-

ក្រោយពេលបញ្ជូនលិខិតជូនដំណឹង ចំពោះតតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ប្រសិនបើអ្នកជំពាក់ពន្ធបានសងប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់នោះរួចហើយ ផ្នែកទារបំណុលពន្ធត្រូវជូនដំណឹងវិញភ្លាម ស្តីពីមោឃភាពនៃលិខិតជូនដំណឹងដែលខ្លួនបានធ្វើដល់តតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ។

មាត្រា ៧០-

អ្នកដែលទទួលមរតកឬអ្នកដែលទទួលអំណោយ មានភារកិច្ចត្រូវសងប្រាក់ពន្ធនិងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវបង់ដោយមរណជន ឬអ្នកផ្តល់អំណោយរហូតដល់គ្រប់ចំនួនទឹកប្រាក់ដែលខ្លួនបានទទួល ។

មាត្រា ៧១-

ក្នុងករណីលក់មូលនិធិពាណិជ្ជកម្ម សហគ្រាស អសង្ហារឹម អ្នកទិញនិងអ្នក
លក់ត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាក្នុងការសងប្រាក់ពន្ធនិងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវបង់ដោយ
អ្នកលក់នាពេលលក់ រហូតដល់គ្រប់ចំនួនទឹកប្រាក់ថ្លៃលក់ធម្មតា ។

មាត្រា ៧២-

អ្នកដឹកនាំសហគ្រាស ដែលបានប្រើប្រាស់កលល្បិចបង្ខំពន្ធ ឬបានប្រព្រឹត្ត
បទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរនិងផ្ដន្ទា ចំពោះកាតព្វកិច្ចសារពើពន្ធ នៃសហគ្រាសត្រូវទទួលខុស
ត្រូវខាងហិរញ្ញវត្ថុក្នុងការសងប្រាក់ពន្ធ និងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវបង់ដោយ
សហគ្រាស។

មាត្រា ៧៣-

ការបង្ខំលើរូបកាយដើម្បីប្រមូលប្រាក់ពន្ធ ប្រាក់អាករនិងប្រាក់ពិន័យដែលត្រូវ
បង់ ត្រូវស្នើដោយប្រធានផ្នែកសារពើពន្ធមានសមត្ថកិច្ច ។ ការបង្ខំលើរូបកាយ
អាចអនុវត្តបានតែក្នុងក្របខ័ណ្ឌ ដែលមានសេចក្ដីសម្រេចរបស់តុលាការ ។

V - អាជ្ញាយុកាលនៃការទារបំណុលពន្ធ

មាត្រា ៧៤-

ការបញ្ញត្តិចេញនូវលិខិតជូនដំណឹងទារបំណុលពន្ធ បញ្ឈប់នូវអាជ្ញាយុកាល
ដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅហើយ បើកនូវរយៈពេលអាជ្ញាយុកាលថ្មីមួយទៀតមានចំនួន
៣ ឆ្នាំ។

មាត្រា ៧៥-

១-រយៈពេលនៃអាជ្ញាយុកាលថែងក្នុងមាត្រាខាងលើ ដែលបានកំណត់អំពី
ការផុតអាជ្ញាយុកាលនៃការទារបំណុលពន្ធ ត្រូវបានពន្យារពេលវេលាដូចគ្នាចំពោះ
រាល់ការទទួលស្គាល់បំណុលដោយអ្នកជាប់ពន្ធនិងជាប់ពិន័យ ។

២- ក៏ត្រូវពន្យារពេលដូចគ្នាដែរចំពោះវិធានការបញ្ឈប់អាជ្ញាយុកាលទាំងឡាយ

ដែលធ្វើឡើង ដោយអង្គការពន្ធនាគារជាតិ ៖ ការបញ្ជូនលិខិតរំលឹក លិខិតជូនដំណឹងចំពោះគតិយជនអ្នកកាន់កាប់ប្រាក់របស់អ្នកជំពាក់ពន្ធ ឬការអនុវត្តនីតិវិធីការតឹងទារ ។

VI - អំពីវិធាននៃការប្រមូលពន្ធ

មាត្រា ៧៦-

១- ការតវ៉ាទាំងឡាយទាក់ទងដល់ការទារបំណុលពន្ធនិងពិន័យ ត្រូវធ្វើជាលាយលក្ខណ៍អក្សរផ្ញើមកផ្នែកទារបំណុលពន្ធជាមួយរយៈពេល ២ ខែក្រោយពេលចេញសេចក្តីជូនដំណឹងទារពន្ធ។

២- ការតវ៉ាអាចប្រព្រឹត្តទៅបានចំពោះតែលើ ៖

ក- ការមិនគោរពតាមនីតិវិធីនៃការទារពន្ធដែលបានកំណត់

ខ- ចំនួនទឹកប្រាក់បំណុលសារពើពន្ធមិនទាន់ទូទាត់ទាំងឡាយដែលបានផ្ញើរមកហើយ។

មាត្រា ៧៧-

ការតវ៉ាចំពោះការទារបំណុលពន្ធ អាចធ្វើឡើងដោយអ្នកជំពាក់ប្រាក់ពន្ធខ្លួនឯងអ្នកតំណាងស្របច្បាប់របស់ខ្លួនឬ ដោយបុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរួមគ្នាក្នុងការទូទាត់ប្រាក់ពន្ធ ។

មាត្រា ៧៨-

១- នាយផ្នែកទារបំណុលពន្ធ មានរយៈពេល ២ ខែ គិតពីពេលបានទទួលពាក្យដើម្បីឆ្លើយតបចំពោះបណ្តឹងតវ៉ា

២- ហួសរយៈពេលនេះបើពុំមានសេចក្តីសម្រេចឆ្លើយតបណាមួយ ឬបើមានសេចក្តីសម្រេចឆ្លើយតប ប៉ុន្តែមិនជាទីពេញចិត្តនៃ អ្នកជំពាក់ប្រាក់ពន្ធអ្នកជំពាក់ពន្ធមានរយៈពេល ២ ខែ ដើម្បីលើកយកវិវាទនេះប្តឹងទៅតុលាការរដ្ឋប្បវេណី

៣- រយៈពេល ២ខែសម្រាប់ប្តឹងទៅតុលាការត្រូវចាប់ផ្តើម ៖

- ឬមួយពីពេលដែលអង្គការពន្ធបានបញ្ជូនសេចក្តីសម្រេចបដិសេធការតវ៉ា

-ប្រមូលចាប់ពីថ្ងៃរយៈពេល ២ ខែ ដែលទុកសម្រាប់ឲ្យអង្គការពន្ធដារចេញសេចក្តីសម្រេច ។

VII - ពន្ធដែលមិនអាចប្រមូលបាន

មាត្រា ៧៩-

១-ផ្នែកទារបំណុលពន្ធអាចស្នើក្នុងរយៈពេល ២ ឆ្នាំ គិតចាប់ពីពេលដែលបានពិនិត្យនិងកត់ត្រាបំណុលពន្ធជាផ្លូវការចាត់ថាជាប្រាក់ពន្ធមិនអាចប្រមូលបាន នូវប្រាក់ពន្ធនិងប្រាក់ពិន័យដែលមិនបានទូទាត់កាលបើការប្រមូលពន្ធ មិនអាចធ្វើបានដោយមូលហេតុការបាត់ខ្លួន ឬអសារធនភាពនៃអ្នកជំពាក់ពន្ធ ។

២-ផ្នែកទារបំណុលពន្ធត្រូវលើកហេតុផលឲ្យបានច្បាស់លាស់ បញ្ជាក់លើសំណើរបស់ខ្លួនអំពីពេលវេលាដ៏សមស្រប និងអំពីវិធានការ ចាំបាច់ធានាដើម្បីទទួលនូវការទូទាត់ប្រាក់ពន្ធដែលត្រូវបង់ ។

៣-ការចាត់ជាបំណុល ដែលមិនអាចទារបាន ពុំមានអានុភាពលុបចោលបំណុលសារពើពន្ធរបស់អ្នកជំពាក់ឡើយ ហើយការទារបំណុល ពន្ធអាចអនុវត្តបានគ្រប់ពេល ក្នុងរយៈពេលនៃអាជ្ញាយុកាល ។

មាត្រា ៨០-

សិទ្ធិសម្រេចលើសំណើចាត់ជាប្រាក់ពន្ធមិនអាចទារបាន ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ ៖

១- ប្រធាននាយកដ្ឋានពន្ធដារឬតំណាងចំពោះបំណុលពន្ធតិចជាងឬស្មើនឹង
១០.០០០.០០០ រៀល

២- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុចំពោះបំណុលពន្ធលើសពី
១០.០០០.០០០ រៀល ។

ជំពូកទី ៨

I - បទបញ្ញត្តិស្តីពីឯកជនភារកម្មសហគ្រាសសាធារណៈ

មាត្រា ៨១-

នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌនិងទៅតាមបែបបទដែលនឹងត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យផ្ទេរទៅផ្នែកឯកជននូវកម្មសិទ្ធិទ្រព្យសកម្មសាធារណៈ ដូចខាងក្រោម ៖

- សហគ្រាសសាធារណៈដែលមានលក្ខណៈទស្សនាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម ឬសេវាកម្ម
- ការចូលរួមភាគហ៊ុនសាធារណៈ ក្នុងមូលធននៃក្រុមហ៊ុនសេដ្ឋកិច្ចចម្រុះ
- សកម្មភាពសាធារណៈទាំងឡាយដែលមានលក្ខណៈទស្សនាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្ម
- រាល់ទ្រព្យសកម្មរូបិយ អរូបិយ ឬហិរញ្ញវត្ថុដែលស្ថិតជាកម្មសិទ្ធិសាធារណៈ ឬជាកម្មសិទ្ធិរបស់សមូហភាពសាធារណៈ ។

មាត្រា ៨២-

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មការឯកជនភារកម្មសហគ្រាសសាធារណៈ មួយ ទទួលបន្ទុកប្រតិបត្តិកម្មវិធីឯកជនភារកម្មសហគ្រាសសាធារណៈ ។ សមាសភាពនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់គណៈកម្មការនេះ ព្រមទាំងនីតិវិធី ដែលឯកជនភារកម្មត្រូវបានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

II - ការបង្កើតគណនីពិសេសរបស់រដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ៨៣-

ត្រូវបានបើកនៅក្នុងលេខនានរគណនីជាតិនូវគណនី ពិសេសមួយដែលមានឈ្មោះថា " គណនីឯកជនភារកម្មសហគ្រាសសាធារណៈ " ។ គណនីនេះមានទិសដៅសម្រាប់ចុះបញ្ជីចំណាយ និងចំណូលនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការឯកជនភារកម្មសហគ្រាសសាធារណៈ និងការរៀបចំឲ្យបានល្អប្រសើរ នៃសហគ្រាសសាធារណៈ ។

មាត្រា ៨៤-

ប្រភពធនធាននៃគណនី ពង្រឹងរចនាសម្ព័ន្ធសហគ្រាសសាធារណៈត្រូវបាន
បង្កើតឡើងដោយ ៖

- ផលិតផលពីការ លក់ជាភាគខ្លះ ឬទាំងមូល ដោយរដ្ឋនូវសហគ្រាសសាធារណៈឬទ្រព្យសកម្ម ពាក់ព័ន្ធនឹងសកម្មភាព ដែលមានចរិតលក្ខណៈឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្ម ។
- ទាយជួទាននៃថវិការដ្ឋ
- បណ្តាចំណូលផ្សេងៗទៀតនឹង ត្រូវបានបង់បញ្ចូលអាស្រ័យដោយអំណាចនៃ អត្ថបទនីតិបញ្ញត្តិ ឬបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៨៥-

ប្រភពធនធានដែលបានគ្រោងទុកក្នុងប្រការមុនត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ ៖

- ការជំរះហិរញ្ញវត្ថុរបស់សហគ្រាស ដែលមានទិសដៅសម្រាប់ផ្ទេរឲ្យទៅជាឯកជន
- ហិរញ្ញប្បទាននៃផែនការកាត់បន្ថយ ចំនួនលើសបុគ្គលិករបស់សហគ្រាសសាធារណៈ
- ការផ្តល់ទាយជួទានជាមូលធនជាគុណប្រយោជន៍ដល់សហគ្រាសដែលស្ថិតនៅក្នុងផ្នែកសាធារណៈ ។

មាត្រា ៨៦-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ជាអាណាប័ករបស់គណនីនេះ ក្រោយពីបានឯកភាពពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

ជំពូកទី ៥

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៨៧-

បទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់ទាំងឡាយ ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ឆ្នាំទី ២ លេខ៤៤ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤ រាជកិច្ច ទំព័រទី ២០៨៧

មាត្រា ៨៨-

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤
ក្នុងព្រះបរមនាម និងតាមព្រះរាជបង្គាប់
ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានបង្គំទូលថ្វាយនិងជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងទី២

ទេសរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកកិច្ចការនីតិសម្បទា

និងអភិវឌ្ឍន៍និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

និងហិរញ្ញវត្ថុ

ហត្ថលេខា

តាត ឈន់

បានយកសេចក្តីប្រកាសបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ក"

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមូល ចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រភេទ កថាខណ្ឌ និង វាក្យខណ្ឌ

ឯកតា : លានរៀល

ជំពូក	ប្រភេទ	កថាខណ្ឌ	វាក្យខណ្ឌ	ការវាយមុខចំណូល	ការប្រមូល ថាមពលសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមូល សំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៥	លិខិតប្រកាស ១៩៩៤-១៩៩៥ ខ្វះ លើស
សរុបចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ					889 600	1 058 600	-132 670 +301 670
សរុបចំណូលថវិកាទូទៅ					460 000	581 100	-48 890 +169 980
ប្រភេទទី១: ពន្ធ និង អាករ					361 070	461 500	-39 567 +140 097
10	01			ជំពូកទី១: ពន្ធលើផលទុកប្រាក់ចំណេញ និង កំរៃទុក	18 991	11 735	8 272 +1 016
	02			ពន្ធលើប្រាក់បញ្ញើ	2 000	1 000	-1 000
		01		ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញរបស់ក្រុមហ៊ុន និង ក្រុមហ៊ុន	14 907	7 635	7 272
			01	សហគ្រាសសាធារណៈ	10 107	3 146	-6 961
			02	សហគ្រាសឯកជន	9 807	2 846	-6 961
			03	សហគ្រាសសាធារណៈ	300	300	
			04	សហគ្រាសឯកជន	4 800	4 489	-311
	03			ពន្ធលើប្រាក់ចំណេញនៃវិស័យឯកជន			
	04			ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន			
	05			ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន	2000	3000	+1000
	06			ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន			
	07			ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន			
		01		សកម្មភាពប្រកួតប្រជែង			
		02		សកម្មភាពប្រកួតប្រជែង			
		03		សកម្មភាពប្រកួតប្រជែង			
	08			ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន			
	09			ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន	54	100	+16
	10			ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន	300	300	
	11			ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន	300	300	
		01		ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន	300	300	
		02		ពន្ធលើផលទុកនៃវិស័យឯកជន	300	300	

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង « ក »

ចំណូលថវិកាចរន្តរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រភេទ កថាខណ្ឌ និង វិស័យ

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រភេទ	កថាខណ្ឌ	វិស័យ	ការប្រមាណ ជាមុនសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមាណ សំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤	បំរែបំរួល ១៩៩៤-១៩៩៤ ខ្វះ លើស	
12	01	01	ជំពូក១២: ពន្ធដារ និង ពន្ធដារលើសេវាកម្ម អាករលើផលរចនា: របបផ្ទៃក្នុង	65 851	83 240	-5 945	+23 334
			សហគ្រាសធារណៈ:	11 292	7347	-39 45	
			សហគ្រាសឯកជន:	3 792	2347	-1 445	
			សហគ្រាសរដ្ឋប្រឹក្សា	3 292	1 847	-1445	
			សហគ្រាសឧស្សាហកម្ម	500	500		
			សហគ្រាសកសិកម្ម	7 500	5 000	-2 500	
	02		អាករលើប្រាក់ចំណូល	46 610	65 437		+18 827
	03		ពន្ធដារលើទំនិញ	449	812		+363
	04		ពន្ធដារលើទំនិញប្រទេស	300	4244		+3944
	05		ពន្ធដារលើសេវាកម្ម	200	200		
	06		ពន្ធដារលើប្រាក់ចំណូលពីការដឹកជញ្ជូន និង យានជំនិះគ្រប់ប្រភេទ	2000	2 200		+200
	07		អាករលើសេវាកម្ម	5000	3000	-2000	
13	01		ជំពូក១៣: ពន្ធដារលើពាណិជ្ជកម្មក្រៅប្រទេស	248 700	364 325		+115 625
			ពន្ធដារលើអាករលើការដឹកជញ្ជូន	241 070	355 125		+114 055
			ពន្ធដារលើការដឹកជញ្ជូន	194 270	268 975		+72 705
			កំរៃយកមុនលើផលលើផលប្រេងកាត	700	1 300		+600
			កំរៃយកមុនលើការដឹកជញ្ជូនក្នុងការដឹកជញ្ជូន	100	100		
			ពន្ធដារលើផលលើផលប្រេងកាត	45 900	86 650		+40 750
			ពន្ធដារលើអាករលើផលប្រេងកាត	100	100		
	02		អាករលើការដឹកជញ្ជូន	4 630	5 200		+ 570
			អាករលើការដឹកជញ្ជូន	4 430	5000		+570
			កំរៃយកមុនលើការដឹកជញ្ជូនក្នុងការដឹកជញ្ជូន	100	100		
			ពន្ធដារលើអាករលើផលប្រេងកាត	100	100		
	03		ការដឹកជញ្ជូនរបស់រដ្ឋ	3 000	4 000		+1 000

តារាងលេខ ២២

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ក"

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រភេទ កថាវណ្ណ និង វាក្យវណ្ណ

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រភេទ	កថាវណ្ណ	វាក្យវណ្ណ	ការរាយការណ៍ចំណូល	ការប្រមាណជាមុនសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមាណសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៥	លំអៀងរវាង ឆ្នាំ ១៩៩៥-១៩៩៤	ខ្វះ ឬ លើស
14	01 02 03 04 05 06 10			ជំពូក១៨: ចំណូលសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀត ពន្ធតែមប្រើ ពន្ធលើសារពើពន្ធស៊ីវិល និងក្រុមហ៊ុន ពន្ធលើការសាងសង់ ការផ្គត់ផ្គង់ និង ទោសបញ្ញត្តិសារពើពន្ធ ពន្ធលើធានាចូលដោយផ្ទាល់ និងប្រាក់ ពន្ធគ្រលាងយុទ្ធសាស្ត្រ ចំណូលសារពើពន្ធផ្សេងៗទៀតក្នុងតំបន់ពន្ធដារ ប្រភេទទី២: ចំណូលពីសារពើពន្ធ	27 228 150 250 200 25 100 1 433 95	1 900 200 100 1 500 100	-25 450 -250 -100 -25 100 +67 +5	+122 +50
				ប្រភេទទី២: ចំណូលពីសារពើពន្ធ	98 930	119 600	-9 213	+ 29 883
20	11 12 13	01 02 03 04 05 06 07 08	01 02 01 02	ជំពូក២០: ផលទុននៃក្រុមហ៊ុន ផលនេសាទ ផលប្រយោជន៍ ផលទុនប្រាក់កម្ចីសហគ្រាសសាធារណៈ ការផ្តល់រោងចក្រសហគ្រាស សហគ្រាសប្រើប្រាស់ សហគ្រាសទេសចរណ៍ ការបង់ប្រាក់វិលវិលឡើងវិញ សហគ្រាសប្រើប្រាស់ សហគ្រាសទេសចរណ៍ ចំនួនលើសនៃទុនប្រាក់ សេវាកម្មនៃការផ្តល់សេវាសហគ្រាសសាធារណៈ ប្រាក់របស់សហគ្រាសសាធារណៈ ផលទុនរបស់ក្រុមហ៊ុនស៊ីវិល ផលទុននៃសកម្មភាពសាធារណៈ ផលទុននៃសកម្មភាពសាធារណៈ	35 275 6 020 5 822 19 445 9 132 7 332 1 800 2 752 2 752 5 645 350	48 362 6 100 3 825 34 602 12 783 11 783 1000 2 808 2 808 475 491 14 040 4 2 031	-4 620 -1 997 -379 -800 +17 707 +80 + 15 535 +3 651 +4 451 +56 +56 +475 +491 +8 395 +4 +1 182	

ឆ្នាំទី ២ លេខ ៤៤ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤

រាជកិច្ច

ទំព័រទី ២០៩១

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ក"

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រភេទ កថាខណ្ឌ និង វិស័យ

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រភេទ	កថាខណ្ឌ	វិស័យ	ការរាយការណ៍ចំណូល	ការប្រមាណ ជាមុនសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមាណ សំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៥	លំអៀងរវាង ឆ្នាំ ១៩៩៥-១៩៩៤ ខ្វះ លើស	
០១	០៤	០១		ការលក់សំភារៈបរិក្ខារ	100	437		+337
		10		ការផ្តល់សំភារៈបរិក្ខារ	35		-35	
		11		ផលនៃការដឹកជញ្ជូនទំនិញ	439	95	-344	
		12		ផលនៃប្រតិបត្តិការពាណិជ្ជកម្ម		381		+881
		20		ផលទុនផ្សេងៗទៀតរបស់សហគ្រាសរដ្ឋ	493	557		+64
		01		កំរៃយកមុនពន្ធនៃសម្បទានប្រកួតប្រជែង	500	2 454		+1 954
		02		សម្បទានពីរប្រភេទ	500	1 514		+1 014
		02		សម្បទានពីរ		940		+940
		10		សម្បទានផ្សេងៗទៀត				
		05		ពន្ធលើការកាត់កាត់កម្មសិទ្ធិសាធារណៈ				
		01		ផលនៃការផ្តល់កន្លែងលក់ដូរក្នុងទីផ្សារ				
		02		ពន្ធផលិតផល				
		03		ពន្ធកំលាំងបង្ក				
		04		ពន្ធកន្លែងលក់ដោយការដឹកជញ្ជូន				
		06		ការផ្តល់ធនធានវត្ថុ	2 881	737	-2 144	
		07		ផលនៃការលក់ផ្សេងៗ	600	500	-100	
		08		ផលប្រាក់ពីការលក់ទំនិញសម្បត្តិកំរិតទីបី				
				សក្ខីភាពរដ្ឋពីការលក់ទំនិញសម្បត្តិកំរិតទីបី				
				ទំនិញបោះចោល				
		09		ផលនៃការលក់ផលិតផលកសិកម្ម		17		+17
		10		ផលនៃការលក់ផលិតផលឧស្សាហកម្ម	6	127		+121
		11		ផលនៃការលក់ផលិតផលកសិកម្ម	53 655	71 238	-4 593	+12 176
		12		ផលទុនប្រកួតប្រជែង និង ទុនរដ្ឋ	53 855	31 686		+ 7 831
		13		ផលទុនវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ ការប្រកួត	131	131		
		14		ផលនៃការលក់ផលិតផលឧស្សាហកម្ម	9689	5 076	-4 593	
		15		កំរៃលើការដឹកជញ្ជូន	69	48	-21	
		16		ការលក់សំភារៈបរិក្ខារ	10	2	-8	
		17		ការលក់ផលិតផល	999	2 432		+1 443

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ក"

ចំណូលថវិកាប្រចាំឆ្នាំ

ការប្រមូលចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រភេទ កថាខណ្ឌ និង រាជធានី

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រភេទ	កថាខណ្ឌ	រាជធានី	ការរាយការណ៍ចំណូល	ការប្រមូល ជាមុនសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមូល សំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៥	លំអៀងរវាង ឆ្នាំ ១៩៩៤-១៩៩៥ ខ្វះ លើស
		០៤		ពន្ធដារលើការប្រកួតប្រជែង	405	56	-350
		០៥		ពន្ធដារលើការប្រកួតប្រជែង	2 600	100	-2 500
		០៦		ការប្រកួតប្រជែងរវាងរដ្ឋបាល	154	282	+128
		០៧		ពន្ធដារលើការប្រកួតប្រជែង	2 292		-2 292
		០៨		ការបង់ប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំ	186		-186
		០៩		ការបង់ប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំ	140	100	-40
		១០		លក់ដី និង លក់ដីប្រកួតប្រជែង	900	1 300	+400
		១១		ឯកសារប្រកួតប្រជែង	56	78	+22
		១២		ការបង់ប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំ និង លក់ដីប្រកួតប្រជែង			
		១៣		ជំនួយការប្រកួតប្រជែង			
		១៤		ជំនួយការប្រកួតប្រជែង	1 867	678	-1 189
		១៥		ប្រាក់ប្រចាំឆ្នាំប្រកួតប្រជែង		231	+231
		១៦		ចំណូលប្រកួតប្រជែង		2 218	+2 218
		១៧		ចំណូលប្រកួតប្រជែង		1 895	+1 896
				សរុបចំណូលជាមុនសំរាប់	429 600	477 500	-83 790
				ប្រភេទទី២: ចំណូលជាមុនសំរាប់	429 600	477 500	-83 790
				ជំពូកទី៣: ចំណូលថវិកាជាមុនសំរាប់			
		១៨		ការលក់ទ្រព្យសកម្មរដ្ឋបាល			
		១៩		ការលក់ដី			
		២០		ការលក់ទ្រព្យសកម្មរដ្ឋបាល និង លក់ដី			

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៤

តារាង "ក"

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រភេទ កថាខណ្ឌ និង វាក្យខណ្ឌ

ឯកតា: លានរៀល

ជំពូក	ប្រភេទ	កថាខណ្ឌ	វាក្យខណ្ឌ	ការរាយបញ្ជីចំណូល	ការប្រមាណជាមុនសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៤	ការប្រមាណសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៤	លំអៀងរវាង ឆ្នាំ ១៩៩៤-១៩៩៥	ខ្វះ លើស
31				ជំពូកទី១: ឥណទានពីបរទេស	274 640	291 380	-83 790	+100530
	01			ជំនួយមុខសង្គ្រោះ				
		01						
	02			ប្រាក់ពីការលក់	98 300	14 510	-83 790	
		01		ជំនួយ	60 060	14 510	-45 550	
		02		អាជ្ញាធរ	25 740		-25 740	
		03		បែបបទប្រើប្រាស់	3 900		-3 900	
		04		ប្រាក់ពីការលក់សេវា	3 900		-3 900	
		05		ប្រាក់ពីការលក់	1 000		-1 000	
		06		ការប្រកាសប្រកាសប្រជាជាតិ	3 700		-3 700	
		07		អ្វីៗទៀត				
	03			ឥណទានពីការលក់សេវា				
		01		ជំនួយ	17 340	275 870		+100530
		02		សហគមន៍អាជ្ញាធរ				
		03		ការប្រកាសប្រកាសប្រជាជាតិ	52 000		-52 000	
		04		ប្រាក់ពីការលក់	43 940		-43 940	
		05		ប្រាក់ពីការលក់	33 280		-33 280	
		06		សេវាផ្សេងៗ	31 200		-31 200	
		07		ប្រាក់ពីការលក់សេវា				
		08		អាជ្ញាធរ				
		30		ផ្សេងៗទៀត	2 400		-2 400	

ប្រធានាធិការក្រសួង

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៨

តារាង "ក"

ចំណូលថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

សរុបប្រមាណចំណូល តាមប្រភេទ ជំពូក ប្រភេទ កថាខណ្ឌ និង វិស័យ

ឯកតា: លានរៀល

ល.រ	ប្រភេទ	កថាខណ្ឌ	វិស័យ	ការវាយមុខចំណូល	ការប្រមាណជាមុនសំរាប់ឆ្នាំ ១៩៩៨	ការប្រមាណសំរាប់ ឆ្នាំ ១៩៩៨	លំអៀងរវាង ឆ្នាំ ១៩៩៧-១៩៩៨ ខ្វះ លើស
2				ជំពូកទី២: ប្រភេទប្រកបរបរកសិកម្ម	154 960	186 120	+31 160
	01			ប្រភេទទឹកដី		12 000	+12 000
		01		ប្រភេទទឹកដីប្រកបរបរកសិកម្ម		12 000	+12 000
		02		ប្រភេទទឹកដីផ្សេងៗទៀត			
	02			ប្រភេទទឹកដីបរទេស	154 960	174 120	+19 160
		01		ប្រភេទទឹកដីបរទេសប្រកបរបរកសិកម្ម	145 960	174 120	+19 160
			01	អាជ្ញាធរកសិកម្ម	104 000	130 590	+26 590
				មូលនិធិបរទេស	65 000	101 570	+36 570
				កំណត់	39 000	29 020	-9 980
		02		អាជ្ញាធរសំរាប់កសិកម្ម	50 960	43 530	-7 430
				មូលនិធិបរទេស			
				កំណត់	50 960	43 530	-7 430
	02			ប្រភេទទឹកដីបរទេសប្រកបរបរកសិកម្ម			
				សំណាក់ទឹកដី			

ឆ្នាំទី ២ លេខ ៤៤ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៥

រាជកិច្ច

ទំព័រទី ២០៩៥

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ខ"

ចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រកួសប្រជែងចំណាយតាមក្រសួងនិងតាមប្រភេទ

ឯកតាគិតជាលានរៀល

ប្រភេទ			1	2	3	4	5
ក្រសួងនិងផ្នែក	សរុប ចំណាយ	សរុបចំណាយ ដើមប្រចាំ	ប្រភេទទី១: បញ្ចេញនាម សេវា	ប្រភេទទី២: ការប្រាក់នៃ ការផ្គត់ផ្គង់	ប្រភេទទី៣: អគ្គនាយកដ្ឋាន សាធារណៈ	ប្រភេទទី៤: ចំណាយផ្សេងៗ និង ចំណាយទី១បាន ប្រែប្រួល	ប្រភេទទី៥: ចំណាយ ជាមូលធន
សរុបរួមចំណាយ	1 059 000	652 700	560 915	22 700	59 265	3 800	405 900
1- ព្រះបរមរាជវាំង	9 600	9 600	7 280		2 310		
2- សភាជាតិ	9 000	9 000	8 840		240		
3- វិស្វកម្មសាស្ត្រ	22 045	22 045	16 855		5 090		
1 គណៈរដ្ឋមន្ត្រី	18 255	18 255	13 190		5 065		
4 ជំពាក់ទំនងជាមួយសហ	610	610	600		10		
6 មុខងារសាធារណៈ	340	340	335		5		
7 អគ្គនាយកដ្ឋានស្តីពី	2 840	2 840	2 830		10		
4- ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និង សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ	22 950	22 950	21 705		1 245		
5- ក្រសួងការពារជាតិ	220 000	220 000	216 000		4 000		
8- ក្រសួងបរិស្ថាន	125 750	106 550	105 115		1 435		19 200
1 សេដ្ឋកិច្ចសាធារណៈ	84 050	84 050	82 995		1 055		
2 រដ្ឋបាលទូទៅ	25 750	6 550	6 385		165		19 200
9 ខេត្តនានា	15 950	15 950	15 735		215		
7- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ	117 550	34 050	10 175	22 700	1 175		83 500
1- ក្រសួង	116 035	32 535	8 790	22 700	1 045		(*) 83 500
9- ខេត្តនានា	1 515	1 515	1 385		130		
8- ក្រសួងព័ត៌មាន	7 270	4 270	4 170		100		3 000
1- ក្រសួង	5 850	2 850	2 790		60		3 000
9 ខេត្តនានា	1 420	1 420	1 380		40		

១- ក្រសួងសាធារណៈការ និងដឹកជញ្ជូន	115 480	7 980	5 825		2 355		07 500
1 ក្រសួង	11 730	4 230	1 920		2 310		107 500
១ ខេត្តនានា	3 750	3 750	3 705		45		
10- ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ	62 853	14 135	11 950		2 185		48 500
1 ក្រសួង	58 305	7 805	6 860		1 145		48 500
១ ខេត្តនានា	6 330	6 330	5 290		1 040		

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ខ"

ចំណាយថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រកាសចំណាយតាមក្រសួងនិងតាមប្រភេទ

ឯកតាគិតជាលានរៀល

ប្រភេទ		សរុប ចំណាយ	សរុបចំណា យជាប្រចាំ	1	2	3	4	5
ក្រសួងនានា	ផ្នែក			ប្រភេទទី១: មធ្យោបាយ សេវា	ប្រភេទទី២: ការប្រាក់នៃ ការទ្វិបុល	ប្រភេទទី៣: អន្តរាគមន៍ សាធារណៈ	ប្រភេទទី៤: ចំណាយផ្សេងៗ និង ចំណាយមិនបាន ប្រើប្រាស់	ប្រភេទទី៥: ចំណាយ ជាមូលធន
១១	ក្រសួងយុត្តិធម៌	3 050	3 050	2 965		85		
១	ក្រសួង	1 490	1 490	1 465		25		
២	តុលាការជាតិ	440	440	425		15		
៣	សាលាឧទ្ធរណ៍	160	160	155		5		
៩	ខេត្តនានា	960	960	920		40		

12-ក្រសួងអប់រំយុវជននិងកីឡា	116 850	74 750	73 505		1 245		42 100
១ អប់រំ	48 280	6 180	5 950		230		42 100
២ កីឡា	2 370	2 370	1 825		545		
៣ យុវជន	1 310	1 310	1 160		150		
៤ ទេសាភិបាល	64 890	64 890	64 570		320		
13-ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	3 050	3 050	2 915		135		
១ ក្រសួង	1 540	1 540	1 490		50		
៤ ទេសាភិបាល	1 510	1 510	1 425		85		
14-ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែនិងថាមពល	51 300	7 100	2 190		4 910		44 200
១ ក្រសួង	48 820	4 620	810		3 810		44 200
៤ ទេសាភិបាល	2 480	2 480	1 380		1 100		
15-ក្រសួងផែនការ	1 690	1 690	1 665		25		
១ ក្រសួង	690	690	680		10		
៤ ទេសាភិបាល	1 000	1 000	985		15		
16-ក្រសួងសុខាភិបាល	44 870	36 170	35 975		195		8 700
១ ក្រសួង	26 920	18 220	18 040		180		8 700
៤ ទេសាភិបាល	17 950	17 950	17 935		15		
17-ក្រសួងទេសចរណ៍	1 400	1 400	1 300		100		
១ ក្រសួង	1 050	1 050	955		95		
៤ ទេសាភិបាល	350	350	345		5		
18-ក្រសួងធម្មការនិង កិច្ចការសាសនា	980	980	980		20		
១ ក្រសួង	480	480	470		10		
៤ ទេសាភិបាល	500	500	490		10		
19-ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និង ទូរគមនាគមន៍	28 460	28 460	28 360		100		
១ ក្រសួង	27 670	27 670	27 585		85		
៤ ទេសាភិបាល	790	790	775		15		

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ខ"

ចំណាយថវិកាចូលរដ្ឋ

កាបូកសរុបចំណាយតាមក្រសួងនិងតាមប្រភេទ

ឯកតាគិតជាលានរៀល

ប្រភេទ			1	2	3	4	5
កសិដ្ឋាន ផ្នែក	សរុប ចំណាយ	សរុបចំណាយ ជាប្រចាំ	ប្រភេទទី១: ប្រែប្រួល សេវា	ប្រភេទទី២: ការប្រាក់នៃ ការផ្គត់ផ្គង់	ប្រភេទទី៣: អន្តរាគមន៍ សាធារណៈ	ប្រភេទទី៤: ចំណាយ ផ្សេងៗ និងចំ ណាយមិនបា នប្រាក់ទុក	ប្រភេទទី៥: ចំណាយ ជាមូលធន
២០ ក្រសួងវប្បធម៌និងវិចិត្រសិល្បៈ	3 800	3 800	3 800		115		
១ ក្រសួង	2 140	2 140	2 140		105		
៩ ខេត្តនានា	1 660	1 660	1 660		10		
២១ ក្រសួងសង្គមកិច្ចការងារ និងអភិវឌ្ឍន៍	31 810	31 810	2 830		28 980		
១ ក្រសួង	1 430	1 430	1 050		380		
៩ ខេត្តនានា	30 380	30 380	1 780		28 600		
២២ ក្រសួងបរិស្ថាន	2 000	2 000	1 970		30		
១ ក្រសួង	1 350	1 350	1 345		5		
៩ ខេត្តនានា	650	650	625		25		
២៣ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ	52 270	3 070	2 975		95		
១ ក្រសួង	52 270	3 070	2 975		95		
៩ ខេត្តនានា							
២៤ ក្រសួងកិច្ចការនារី	910	910	795		115		
១ ក្រសួង	550	550	450		100		
៩ ខេត្តនានា	360	360	345		15		
២៥ ចំណាយផ្សេងៗ និង ពុំបានប្រាក់ទុក	3 800	3 800				3 800	

(*) ក្នុងនោះ ២១ ៣០០លានរៀល (វិនិយោគលើហិរញ្ញប្បទានក្នុងស្រុក ទាញចូលចំណូលសេវាសាធារណៈដែលត្រូវបែងចែក)
ហើយនិង =៤០ ០០០ លានរៀល (វិនិយោគលើហិរញ្ញប្បទានក្រៅប្រទេសដែលត្រូវបែងចែក)

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ប"

ចំណាយថវិកាធនធាននៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការប្រកាសស្របតាម ក្រសួង តាមប្រភេទវិនិយោគ និង តាមប្រភពហិរញ្ញប្បទាន

ឯកតា: រៀល

ក្រសួងនានា	សរុបចំណាយជាប្រភេទ	ជំពូក ៥០ និង - គណនាវិនិយោគ				ជំពូក ៥២ ប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ	ជំពូក ៥៣ ការទូទាត់ប្រាក់ខ្ចីប្រកប
		សរុបទុនវិនិយោគ	ជំពូក ៥០ វិនិយោគ ក្នុងស្រុក		ជំពូក ៥១ វិនិយោគពីបរទេស		
			សាងសង់-ទុនសំភារៈ	បដិភាគក្នុង ស្រុក	សាងសង់-ទុនសំភារៈ		
សរុបរួមចំណាយជាប្រភេទ	405 900	383 700	16 800	17 500	349 400	17 000	5 200
១-ព្រះបរមរាជវាំង							
២-សភាជាតិ							
៣-ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី							
១-គណៈរដ្ឋមន្ត្រី							
៤-ទំនាក់ទំនងជាមួយសភា							
៦-មុខងារគណៈរដ្ឋមន្ត្រី							
៧-អាកាសចរណ៍ស៊ីវិល							
៤-ក្រសួងការបរទេស និងសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ							
៥-ក្រសួងការពារជាតិ							
៦-ក្រសួងមហាផ្ទៃ	19 200	19 200			19 200		
១- សន្តិសុខសង្គម							
២- រដ្ឋបាលប្រទេស	19 200	19 200			19 200		
៩- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	83 500	61 300	3 800	17 500	40 000	17 000	5 200
ហិរញ្ញវត្ថុ			(1)	(1)	(2)		
១- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច	83 500	61 300	3 800	17 500	40 000	17 000	5 200
៩- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច							
៨-ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	3 000	3 000	3 000				
១- ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	3 000	3 000	3 000				
៩- ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម							

៩-ក្រសួងសាធារណៈការ និងដឹកជញ្ជូន	107 500	107 500	10 000		97 500		
១-ក្រសួង ៩-ខេត្តនគរ	107 500	107 500	10 000		97 500		
១០-ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និង នេសាទ	48 500	48 500			48 500		
១-ក្រសួង ៩-ខេត្តនគរ	48 500	48 500			48 500		

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការគ្រប់គ្រង ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ឃ"

ចំណាយថវិកាបច្ចេកទេសនៃថវិកាទូទៅរបស់រដ្ឋ

ការចូលសរុបតាមក្រសួង តាមប្រភេទវិនិយោគ និង តាមប្រភពហិរញ្ញប្បទាន

ឯកតា: លានរៀល

ក្រសួងនានា	សរុបចំណាយជាប្រភេទ	ជំពូក ៥០ និង ៥១-ឥណទានវិនិយោគ				ជំពូក ៥២ ប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុ	ជំពូក ៥៣ ការទូទាត់ប្រាក់កម្ចីបុល
		សរុបទុនវិនិយោគ	ជំពូក ៥០ វិនិយោគក្នុងស្រុក		ជំពូក ៥១ វិនិយោគពីបរទេស		
			សាងសង់-ទុនសំភារៈ	បដិភាគក្នុងស្រុក	សាងសង់-ទុនសំភារៈ		
១១-ក្រសួងនានាយុត្តិធម៌							
១-ក្រសួង							
២-តុលាការជាតិសំបុត្រ							
៣ សាលាឧទ្ធរណ៍							
៩ ខេត្តនគរ							
១២ ក្រសួងសំបុត្រផលិតកម្មឡា	42 100	42 100			42 100		
១ សំបុត្រ	42 100	42 100			42 100		
២ ឧត្តមសិក្សា							
៣ យុវជននិងកីឡា							
៩ ខេត្តនគរ							

ឆ្នាំទី ២ លេខ ៤៤ ថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤

រាជកិច្ច ទំព័រទី ២១០១

១៣ ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម							
១ ក្រសួង							
៩ ខេត្តតាកែវ							
១៤ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច រ៉ែ និងថាមពល	44 200	44 200			44 200		
១ ក្រសួង	44 200	44 200			44 200		
៩ ខេត្តតាកែវ							
១៥ ក្រសួងផែនការ							
១ ក្រសួង							
៩ ខេត្តតាកែវ							
១៦ ក្រសួងសុខាភិបាល	8 700	8 700			8 700		
១ ក្រសួង	8 700	8 700			8 700		
៩ ខេត្តតាកែវ							
ក្រសួងទេសចរណ៍							
១ ក្រសួង							
៩ ខេត្តតាកែវ							
១៧ ក្រសួងធម្មការ និងកិច្ចការសាសនា							
១ ក្រសួង							
៩ ខេត្តតាកែវ							
១៨ ក្រសួងប្រៃសណីយ៍និង ទូរគមនាគមន៍							
១ ក្រសួង							
៩ ខេត្តតាកែវ							

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ការត្រួតត្រា ឆ្នាំ ១៩៩៥

តារាង "ឃ"

ចំណាយជាមូលធននៃមតិកាតុការណ៍របស់រដ្ឋ

កម្រិត ១ ក្រសួង រោងចក្រទំនិញ និង តាមប្រភពហិរញ្ញប្បទាន

លានរៀល

ប្រភេទគណនី		ជំពូក ៥០ និង ៥១-ឥណទានវិនិយោគ				ជំពូក ៥២ ប្រតិបត្តិការ ហិរញ្ញវត្ថុ	ជំពូក ៥៣ ឥណទាន ប្រាក់ប្រចាំ
		សរុបទុនវិនិយោគ	ជំពូក ៥០ វិនិយោគក្នុងស្រុក		ជំពូក ៥១ វិនិយោគពីបរទេស		
			សាងសង់-ទុនសំភារៈ	បដិភាគក្នុងស្រុក	សាងសង់-ទុនសំភារៈ		
២០ ក្រសួងរៀបចំផែនការ និង ក្រសួងឧស្សាហកម្ម និង រ៉ែ							
២១ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និង ហិរញ្ញវត្ថុ							
២២ ក្រសួងបរិស្ថាន							
២៣ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	49 200	49 200			49 200		
២៤ ក្រសួងសាងសង់	49 200	49 200			49 200		
២៥ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង តាមដាន							
២៦ ក្រសួងសុខាភិបាល							
២៧ ក្រសួងយុត្តិធម៌							
២៨ ក្រសួងសិប្បកម្ម និង រ៉ែ							
២៩ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៣០ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៣១ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៣២ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៣៣ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៣៤ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៣៥ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៣៦ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៣៧ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៣៨ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៣៩ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៤០ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៤១ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៤២ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៤៣ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៤៤ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៤៥ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៤៦ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៤៧ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៤៨ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៤៩ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៥០ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៥១ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៥២ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៥៣ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៥៤ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៥៥ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៥៦ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៥៧ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៥៨ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៥៩ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៦០ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៦១ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៦២ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៦៣ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៦៤ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៦៥ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៦៦ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៦៧ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៦៨ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៦៩ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៧០ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៧១ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៧២ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៧៣ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៧៤ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៧៥ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៧៦ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៧៧ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៧៨ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៧៩ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៨០ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៨១ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៨២ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៨៣ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៨៤ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៨៥ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៨៦ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៨៧ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៨៨ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៨៩ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៩០ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៩១ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៩២ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៩៣ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៩៤ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៩៥ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
៩៦ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							
៩៧ ក្រសួងស្ថាប័នស្រុក							
៩៨ ក្រសួងស្ថាប័នក្រុង							
៩៩ ក្រសួងស្ថាប័នរាជធានី							
១០០ ក្រសួងស្ថាប័នខេត្ត							

(1) តាមប្រភពបណ្តោះអាសន្នដែលត្រូវបែងចែក

(2) តាមប្រភពដែលត្រូវបញ្ជាក់បន្ថែម